

Beeldende kunst.

I.

H. A. van Meegeren.

*Deze jonge schilder, die in de Kunstzaal „Pictura” voor het eerst exposeert, openbaart een bijzonder en krachtig en veelzijdig talent. Een talent, dat in andere richting zich heeft ontwikkeld dan we dachten. In de keuze zijner onderwerpen dan. Niet wat aangaat de waarde zijner werken of zijn techniek. Want reeds als student te Delft gaf van Meegeren blijk een bewonderenswaardige gave voor aquarelleeren te bezitten. Op een prijsvraag door den Senaat der Technische Hoogeschool uitgeschreven, waarin gevraagd werd een kerkintérieur in beeld te brengen, behaalde hij met groot gemak, met zijn inzending, de Sint-Laurenkerk te Rotterdam, de gouden oerpenning, de hoogste onderscheiding, die een student behalen kan.

Hij gaf met zijn inzending blijk, de techniek van het aquarelleeren te beheerschen. Prof. Gips, die hem bij het uitreiken van de eerepenning toesprak, bracht zijn werk, met dat van niemand minder dan Joh. Bosboom, de squarellist pur sang in vergelijking. Het was toen reeds te voorspellen, dat iemand, die zóó het „picturale” zag in de architectuur, nooit zou kunnen worden: bouwmeester, dat is lichaamsopbouwer, steenstapelaar.

En op deze expositie is v. M. voor den dag gekomen als de schilder „tout court.”

Niet als een zoekende, die zijn uitingsmiddelen niet beheerscht, of die deze nog niet in evenwicht heeft kunnen brengen met wat hij te zeggen heeft. Neen v. M. toont een klaar en zonnig talent, dat ook zelfstandig is. Hoe zeker worden de kleuren opgezet, niet alleen bij de watervarfteekeningen (om alleen maar te noemen no. 31, jongen met tulpen) maar ook in zijn schilderijen. No. 13, de zandschepper, is daarvan de beste. Het stilleven (No. 12), dat prachtig van kleur en stemming is, geeft niet die indruk van het meest eigene voor den schilder als „De Zandschepper”. Hoe heerlijk zonnig is het duin, vol van levensblijheid. Zooals ook de andere strandgezichten met de spelende kinderen.

In de typeering van kinderen is de schilder niet minder gelukkig. Echt gezien b.v. is no. 22 „Een zwaar vrachtje”, een groot squarel, dat een jongetje voorstelt, die zijn benauwd broertje te helpen tracht naar zeker huismeubel.

Dan zijn er nog verschillende teekeningen, die nog eens de veelzijdigheid van den schilder onderstrepen. Heel mooi hiervan zijn de Ezelskop (no. 21) en de Talmudlezer (no. 30).

Van Meegeren's ontwikkeling zal met groote belangstelling worden gevolgd.

D. J. L.

Het standbeeld van Vendel.